

PARON (1) *sb m*

-a-, [-ã-]; *teksty nie oznaczają ó.*

sg G parona. ◊ [D pãronowi.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Tytuł władcy starożytnego Egiptu [Pharao – własne imię królów eipckich. Vel ut quidam volunt, Nomen dignitatis rerum Aegyptiorum. Mącz 297a]: A (ták) nálasł Hádad łáfkę v Fáráoná (marg) wł. Pároná bárzo. (-) wielką BudBib 3.Reg 11/19; [Dałem cię Bogiem Paronowi/ (lubo Fáraonowi) BudArt A7].

Cf FARAO

ZCh